

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2798/2020
08.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је пуномоћник Стојан Такић адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Зоран Ђушић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3976/2019 од 04.02.2020. године, у седници већа која је одржана дана 08.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж 3976/2019 од 04.02.2020. године и предмет враћа другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 5723/18 од 02.04.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је обавезан тужени да тужиоцима, на име накнаде штете, солидарно исплати износ од 629.600,00 динара са законском затезном каматом почев од дана вештачења 21.01.2016. године па до коначне исплате, све у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима солидарно, на име накнаде трошкова парничног поступка, исплати износ од 301.396,00 динара у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3976/2019 од 04.02.2020. године, преиначена је пресуда Основног суда у Лесковцу П 5723/18 од 02.04.2019. године, тако што је одбијен тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се обавезе тужени да им на име накнаде штете солидарно исплати износ од 629.600,00 динара са законском затезном каматом почев од дана вештачења 21.01.2016. године, и тужиоци обавезани да туженом, на име накнаде трошкова парничног поступка, исплате износ од 183.046,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију из свих законом прописаних разлога.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 са изменама и допунама), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужилаца основана.

Ревизијом тужилаца се основано указује да је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП у вези члана 394. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању од стране првостепеног суда, тужиоци су у току 2015. године на катастарској парцели .../... у КО ... подигли три пластеника у којима су засадили У току маја месеца 2015. године на пластеницима тужилаца, због посечених најлона дошло је до штете, како на свим пластеницима тако и на садницама, према налазу вештака у износу од 629.600,00 динара. Тужилац АА је пријавио сечу најлона на пластеницима, али полиција није покренула поступак нити је поступак покренут од стране тужиоца или било ког другог органа. Тужиоци су од других лица сазнали да је најлоне на пластеницима исекао тужени, па је првостепени суд поклонио веру саслушаним сведоцима и тужиоцима у својству странке, и усвојио тужбени захтев за накнаду штете у смислу одредбе чланова 154. и 158. Закона о облигационим односима.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду, са образложењем да је на основу правилно утврђеног чињеничног стања првостепени суд извео погрешан закључак да је тужени одговоран за штету коју су претрпели тужиоци, с обзиром да првостепени суд није на поуздан начин утврдио да постоји кривица туженог, односно да је тужени проузроковао штету тужиоцима, јер ни један од саслушаних сведока није потврдио да је непосредно присуствовао сечењу најлона на пластеницима од стране туженог већ су сви сведоци, па и сами тужиоци, чули то од других лица због чега првостепени суд није могао да утврди да постоји кривица на страни туженог за сечу најлона, па самим тим и за штету коју су тужиоци претрпели, па нема места, по налажењу другостепеног суда, примени одредбе члана 154. и 158. Закона о облигационим односима.

Међутим, одредбом члана 394. ЗПП прописано је да ће другостепени суд пресудом да преиначи првостепену пресуду, ако је на основу расправе утврдио другачије чињенично стање него што је оно у првостепеној пресуди; ако је првостепени суд погрешно оценио исправе или посредно изведене доказе, а одлука првостепеног суда заснована искључиво на тим доказима; ако је првостепени суд из чињеница које је утврдио извео неправилан закључак о постојању других чињеница на којима је заснована пресуда; ако сматра да је чињенично стање у првостепеној пресуди правилно утврђено, али да је првостепени суд погрешно применио материјално право.

Када се ради о саслушању сведока на рочишту пред првостепеним судом, као непосредном доказу, законодавац другостепеном суду није дао овлашћење да другачије цени тако изведене доказе, већ само доказе који су посредно изведени. За оцену исказа саслушаног сведока, осим садржине важни су и други елементи као што је држање сведока пред судом, начин на који износи своја сазнања о битним чињеницама и слично, а за ту оцену компетентан је само суд пред којим је доказ непосредно изведен. Првостепени суд је једино компетентан да стекне уверење о тачности садржине исказа сведока чије је саслушање непосредно изводи као доказ јер

има увид у његово држање и начин на који даје исказ. Пошто се ради о непосредном доказу другостепени суд није имао овлашћење да другачије цени доказе који су непосредно изведени пред првостепеним судом.

У конкретном случају, другостепени суд је преиначио првостепену пресуду са образложењем да је на основу правилно утврђеног чињеничног стања првостепени суд извео погрешан закључак да је тужени одговоран за штету коју су претрпели тужиоци, закључујући да тужени није одговоран и то на основу непосредних доказа који су изведени пред првостепеним судом и тако утврдио другачије чињенично стање када је првостепену пресуду преиначио.

У поновном поступку другостепени суд ће отклонити напред наведену учињену битну повреду одредаба парничног поступка и одлучити о жалби туженог.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је побијану другостепену пресуду укинуо и одлучио као у изреци, на основу одредбе члана 415. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић